

தமிழக வரலாற்றில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு

Tamilaga Varalarriil Thaiteyva Valipadu

தே. பெருமாள்¹, முனைவர் வ. கலைஅரசி²,

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழு நேரம்), தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் குப்பம், ஆந்திரா - 517426.

2. நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், பதிப்புத்துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,

குப்பம், சித்தூர் மாவட்டம், ஆந்திரா - 517426.

Perumal D.¹, Dr. V. Kalaiyarasi²,

1.Research scholar(Full time), Reg.no:2024PHDFTTM05, Department of Tamil Language And Translation studies, Dravidian University, Kuppam-517426, AP, India.

Email: perumalperumal4656@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-6709-8514>

2.Assistant professor, Publications, Dravidian University, kuppam-517426, AP.

Email: vkarrasidu@gmail.com.

Abstract:

The most ancient form of worship found among the Tamils is the worship of the Mother Goddess. This type of worship has been seen from ancient times to the present. Man began worshipping nature itself. There are many references to this type of worship in Sangam literature. This article aims to examine how this type of worship of the Mother Goddess exists in the history of Tamil Nadu using Tamil literature. It also looks at the remains of the worship of the Mother Goddess of the ancient Tamils. This article uses the historical method approach and the interpretive approach.

Keywords: Kotravai, religion, nature, Sangam literature.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தமிழர்களிடையே காணப்பட்ட மிக தொன்மையான வழிபாடு தாய்த்தெய்வ வழிபாடு. பண்டைய காலம் முதல் இக்காலம் வரை இவ்வகையான வழிபாடு காணப்பட்டு வருகிறது. மனிதன் இயற்கையிலிருந்தே வழிபாட்டை தொடங்கினான். சங்க இலக்கியங்களில் இத்தகைய வழிபாட்டிற்கான குறிப்புகள் ஏராளமாக காணப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களை வைத்து இவ்வகையான தாய்த்தெய்வ வழிபாடு தமிழக வரலாற்றில் எப்படி பரவியுள்ளது என ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. பண்டைய தமிழரின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் எச்சங்களை காண முயல்கிறது. இக்கட்டுரையில் வரலாற்று முறை அணுகுமுறை மற்றும் விளக்கமுறை அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: கொற்றவை, சமயம், இயற்கை, சங்க இலக்கியம்

தமிழக வரலாற்றிலும், பண்பாட்டிலும் தாய்த்தெய்வத்தை வழிபடும் மரபு இன்றளவும் காணப்படுகிறது. பெண் தெய்வங்களை இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம். ஒன்று கன்னித் தெய்வம், மற்றொன்று தாய்த்தெய்வம். பூப்பெய்திய பருவத்திலோ, அதற்கு பிறகோ இறந்து போனவர்களை கன்னிதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். சங்க இலக்கியம் முதல் இன்று வரை தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டை பற்றி பேசவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. சோழர்கள் இராஜராஜேஸ்வரியையும், பாண்டியர்கள் மதுரை மீனாட்சி அம்மனையும், தம் தாய்த்தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர்.

மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரத்தில் தாய்தெய்வ வழிபாடு பற்றி முக்கிய குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இத்தாய்தெய்வ வழிபாடு பழங்குடி மக்களிடமிருந்தே வந்ததாக பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகிறது. சமண மதத்திலிருந்தும் தாய்தெய்வ வழிபாடு தோன்றியதாக குறிப்புகள் உள்ளன. சமண மதத்தில் இருந்த அம்பிகா என்ற தெய்வ வழிபாட்டை நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களில் இன்று இசக்கியம்மாள் என்ற பெயரில் வணங்கி வருகிறார்கள். கிறித்துவ சமயத்தில் மரியம்மாளையும், வீரமாமுனிவர் கட்டி எழுப்பிய பெரியநாயகி அம்மாளையும் தாய்தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். இராஜராஜசோழன் தஞ்சை பெரிய கோயிலில் பெரியநாயகி என்ற பெயரில் தாய் தெய்வ கோயிலை கட்டியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள தாய்தெய்வ வழிபாடு பெரும்பாலும் ஆஸ்டிரிக் பழங்குடி மக்களிடமிருந்து வந்தவையே. காடுகெழு செல்வி, கடல்கெழு செல்வி போன்ற சொற்கள் சங்க இலக்கிய பாடல்களில் தாய்தெய்வ வழிபாட்டை குறிக்கின்றன.

கடல்கெழு செல்வி கரை நின்றாங்கு,

நீயே கானல் ஒழிய, யானே

வெறி கொள் பாவையின் பொலிந்த என்

அணி துறந்து,

ஆடு மகள் போலப் பெயர்தல் (அகம்.370)

இப்பாடலில் 'கடல்கெழு செல்வி' என்பது நீர் தெய்வமான கன்னியாகுமரி தெய்வத்தை குறிப்பிடுகிறது.

தாய்தெய்வத்தை செல்வி என்ற பெயரிலும் அழைப்பர். செல்வி என்ற சொல் கன்னித்தன்மையை குறிக்கிறது. காடமர் செல்வி என்பதற்கு துர்க்கை எனவும், கானமர் செல்வி என்பதற்கு கொற்றவை என்று பெயர். பழந்தமிழர்கள் கொற்றவையை தாய்தெய்வமாக வணங்கி வந்தனர். அரசர்கள் போருக்கு புறப்படும்பொழுது 'கொற்றவை' தெய்வத்தையே வணங்குவர். பண்டைய தமிழர்கள் இயற்கையை வழிப்பட்டதால் தாய்தெய்வத்தின் வாழிடம் காட்டுக்குள் இருந்தது. அதனோடு பழையோள் (முதுகோதை) என்ற தெய்வத்தையும் வழிபட்டு வந்தனர்.

இந்துமத தெய்வங்களாகிய பாரத மாதா, துர்கா, காளி, கருமாரியம்மன், லட்சுமி, மாரியம்மன், பார்வதி, ராதா, ருக்குமணி, சக்தி, சீதா என்பன வைதீக சமய வருகைக்கு பின் உருவான தெய்வங்களாகும். தாய்தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் வடக்கு நோக்கியே அமர்ந்திருக்கும். ஏனெனில் பகைவர்கள் வடதிசையிலிருந்தே வருவார்கள் என்பது மரபு.

தாய்தெய்வமாக கருதக்கூடிய மதுரை மீனாட்சியம்மன் பாண்டியர்களின் குலதெய்வமாக இருந்திருக்கலாம். நவராத்திரி திருவிழாவின் எட்டாம் திருநாளில் மீனாட்சிக்கு வேப்பம்பூமாலை சூட்டப்படுகிறது. பாண்டியர்களின் குடிப்பெயர்களில் ஒருவன் பெயர் வேம்பன் என்பதை அறியக்கூடிய செய்தியே. மீனாட்சியம்மனுக்கு இந்தியாவிலேயே இல்லாத தனிச்சிறப்பு உண்டு. அனைத்து இடங்களிலும் அரசனே ஆளுவான். ஆனால் மதுரையில் மீனாட்சியே அரசியாக மூடிகூட்டப்படுகிறாள்.

காமக்கோட்டம் என்ற சொல்லுக்கு தாய்தெய்வ கோயில் என்று பொருள். சுபலாயங்களில் உள்ள தேவிகோட்டத்தை காமக்கோட்டம் என்பர். அதன் அடிப்படையில், இன்றும் காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோயில் 'காமக்கோட்டம்' என்றே அழைக்கப்படுகிறது. வைதீக சமயம் இதனை 'காமக்கோடி' (காமக்கண்ணி) என பெயர்மாற்றிக் கொண்டது.

தாய்தெய்வங்களாக,

காஞ்சி காமாட்சியம்மன்

திருநெல்வேலி காந்திமதி அம்மன்

மதுரை மீனாட்சி

திருவானைக்கால் அகிலாண்டேஸ்வரி

கோயமுத்தூர் கோனியம்மன்

சமயபுரம் மகமாயி

காரைக்குடி கொப்புடையம்மன்

திருநெல்வேலி உஞ்சையினி மகாகாளி

திருவாரூர் இரேணுகை அம்மன்

திருவொற்றியூர் வட்டப்பாறை அம்மன்

ஆகியன தாய்தெய்வங்களாகும்.

நாட்டுபுற தெய்வங்களாக,

• மாரியம்மன்

• காளியம்மன்

• முத்தாலம்மன்

• சீலைக்காரியம்மன்

• திரௌபதியம்மன்

• நாச்சியம்மன்

• பேச்சியம்மன்

• கண்டியம்மன்

• வீரசின்னம்மாள்

• எல்லையம்மாள்

• அங்காளம்மாள்

போன்ற தெய்வங்களை வணங்கி வருகின்றனர்.

சில தாய் தெய்வங்களை சாதிய அடிப்படையில் வணங்கி வருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் தெலுங்கு பேசும் மக்கள் பங்காரு காமாட்சியையும், நாடார் சமுதாய மக்கள் 'பத்திரக்காளி' அம்மனையும் வணங்குகிறார்கள். வடமாவட்டங்களில் கொங்கு சமுதாயமும் இத்தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். கம்மாளர் சமுதாயம் (ஆசாரி) காமாட்சியம்மன் தெய்வத்தை குலதெய்வமாக கருதுகின்றனர்.

தீப்பாயஞ்சியம்மன், பத்தினியம்மன், மாலையம்மன் போன்ற தெய்வங்களை தமிழக வரலாற்றில் இன்றளவும் வழிபடக்கூடிய நிலை உள்ளது. தீப்பாயஞ்சியம்மன், பத்தினியம்மன் தெய்வத்தின் வரலாற்றை காண முயன்றால் தன் கன்னித்தன்மை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தீயில் பாஞ்சிய வரலாற்று கதைகள் கிடைக்கின்றன.

தாய்தெய்வ வழிபாடெல்லாம் சமண மதம் எடுத்துவந்த வழிபாடும். யஷி என்ற பெயரிலே சமணமதம் இவ்வகையான வழிபாட்டை அறிமுகம் செய்கிறது. யஷி என்ற தெய்வம் தமிழகத்தில் இசக்கி, பொன்னி, உலகம்மன் என பெயர் மாற்றம் அடைந்துள்ளது. தமிழர்கள் ஆதிகாலம் முதல் இன்று வரை தாய்தெய்வ வழிபாட்டை கடைபிடித்து வருகிறார்கள். வடமாவட்டத்தில் ஆதிபராசக்தி என்ற பெண்தெய்வத்தை தாய்தெய்வத்தின் மூலம்போல ஏராளமான பெண்பக்தர்கள் தினமும் வழிபடுகின்றனர்.

இவ்வழிபாட்டில் கங்கை, யமுனை, காவிரி, சரஸ்வதி என பெருநதிகளையும் பெண் தெய்வங்களாக வைத்து வழிபடுகின்றனர். தாய் தெய்வ வழிபாட்டை முன்னிலைப்படுத்த காரணம், பெண்களின் மென்மைத் தன்மை, பாதுகாக்கும் அரண், அடிப்படைத் தேவைகளை பெண்கள் பார்ப்பதால் பெண் தெய்வங்களை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். பழந்தமிழர்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் காடுகளுக்கு செல்லும்போது தெய்வத்தை வணங்கி செல்வது வழக்கம். வனபேச்சியம்மன் என்ற தாய்தெய்வமும் உண்டு.

“வலை வலந்தன்ன மென்னிழன் மருங்கில்

காடுறை கடவுட் கடன் கழிப்பிய பின்ன” -பொருநராற்றுப்படை

என்ற வரியில் காட்டில் தங்குகிற தெய்த்தின் பற்றிய செய்தி அறியலாம்.

கண்ணகியையும் தாய்தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர். ஆடிமாதம் வெள்ளிக்கிழமை பதினான்காம் நாள் வருடந்தோறும் கண்ணகி கோயிலில் வழிபடுகின்றனர்.

பைம் பூண் சேஎய் பயந்த மா மோட்டு,

துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு -பொருநராற்றுப்படை

இப்பாடல்களில் பார்வதி தேவியை குறிக்கிறது. துணைங்கையர் போன்ற தேவதையாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

தமிழில் முதல் நிகண்டான திவாகர நிகண்டில் தாய்தெய்வத்திற்கான பல பெயர்கள் காணப்படுகிறது.

காடுகளின் பெயராக மோடி (வயிறு), காரிதாய், கொற்றி, மாரி, சூரி, வடுகி, மூதணங்கு போன்றவையாகும். காளியின் பெயராக சூலி, எண்டோளி, தாருகவி நாசினி, மாதரி, வீரி, கௌரி, மூக்கண்ணி, வைரவி, குமாரி, சாமுண்டி, சண்டிகை, யோகினி, வேதாளி, யாமளை மாகாளி என்பனவாகும். கொற்றவையின் பெயராக ஐயை, கார்த்திகை, கௌரி, துர்க்கை சூலி, மகிடற்காய்ந்தாள், நீலி அந்தரி, கன்னி, குமரி போன்றவையாகும். இவ்வகையான மூன்று தெய்வங்களின் தாய்தெய்வ பெயர்கள் திவாகர நிகண்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தெய்வங்களின் பெயர்களை பார்க்கும் போது பழங்குடி மக்களின் தாய்தெய்வ பெயர்கள் என தெளிவாக தெரிகிறது.

பழந்தமிழர்கள் வெற்றி பெறும் தெய்வமாக கொற்றவையை கொண்டாடினார்கள். ‘வெற்றிவேல் போர்கொற்றவை’ என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. கொற்றவை பற்றி செய்திகள் சிலப்பதிகாரம், பெருங்கதை, கலிங்கத்துப்பரணி போன்ற இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் உள்ளன. உரோம், எகிப்து போன்ற நாடுகளில் வெற்றிதரும் தாய்தெய்வ வழிபாடு இருந்துள்ளது. இந்த கொற்றவை தெய்வம் மேற்கு ஆசியாவில் இருந்து வந்தது என்ற கருத்தும் நிலவி வருகின்றன.

பாவை நோன்பு தாய்தெய்வ வழிபாட்டின் அடிப்படையாகும். இந்த நோன்பு தைத்திங்களளில் நீர்த்துறையில் மூழ்கும் வழக்கம் இருந்தது. ஆனால் தற்சமயம் அந்த நிகழ்வானது மார்கழி மாதத்தில் கொண்டப்படுகிறது. மகளிர் இந்த நோன்பை கொண்டாட முக்கிய காரணம் அவர்களுக்கு நல்ல கணவன் அமைய வேண்டும், மழை பொழிய வேண்டும், நாடு செழிப்பாக வேண்டும் என்பதே இந்த நோன்பின்

அடிப்படை காரணமாகும். நற்றிணை இருபத்திரண்டாம் பாடலில் இவ்வழக்கிற்கான குறிப்புகள் உள்ளன. இந்த நோன்பை பற்றி வைணவர்கள் திருப்பாவையிலும், சைவர்கள் திருவெம்பாவையிலும் பாடிவுள்ளனர்.

சங்க இலக்கியத்தில் கொல்லிப்பாவை என்றொரு தெய்வம் காணப்படுகிறது. இதற்கான சான்று,

பெரும் பூண் பொறையன் பேஎம் முதிர் கொல்லிக்

கருங் கட் தெய்வம் குடவரை எழுதிய

நல் இயல் பாவை அன்ன அம் -குறுந்தொகை

இப்பாடலில், கொல்லிமலை குடவரையில் உள்ள கொல்லிப்பாவை தெய்வம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கொல்லிப்பாவை என்ற தெய்வம் கொல்லிமலையில் உள்ள புகழ்பெற்ற தாய்தெய்வம் ஆகும்.

தமிழகத்தில் இன்னொரு மிக முக்கியமான தாய்தெய்வ வழிபாடு மூதேவி (கேட்டை) வழிபாடாகும். தமிழகத்தில் மட்டுமே இத்தெய்வ வழிபாடு நடைபெற்றது. வட மாநிலங்களில் இவ்வழிபாடு இல்லை. திவகார நிகண்டில் முகடி, தவ்வை என்றெல்லாம் இத்தெய்வ பெயராக உள்ளது. திருக்குறளிலும் மூதேவி பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

இத்தையாக குறிப்புகளை வைத்துப் பார்தால் தமிழக வரலாற்றில் தாய்தெய்வ வழிபாடு மிக முக்கியமான வழிபாடாக இருந்துள்ளது. தமிழக தாய்தெய்வ வரலாற்றில் கொற்றவை, பழையோள், ஆரிய தெய்வமான பார்வதி (மலைமகள்) தெய்வகள் முக்கியமான இடத்தை பெற்றுள்ளது. தமிழர் வாழ்வில் பெண்மையை போற்றும் வகையில் இத்தாய்தெய்வ வழிபாடு தாய்வழிச்சமூகத்தின் மூலம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

பார்வை நூல்கள்:

1. தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய்தெய்வ வழிபாடு, பி.எல்.சாமி நான்காம் பதிப்பு 1986
2. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, டாக்டர் ச. சுக்திவேல், முதல் பதிப்பு 1983
3. தெய்வம் என்பதோர், தொ.பரமசிவன் 2006

Reference Books:

1. Worship of the Mother Goddess in Tamil Literature, P.L. Saami, Fourth Edition 1986
2. Folklore Studies, Dr. S. Sukthivel, First Edition 1983
3. Deivam Enpathor, Th. Paramasivan 2006

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).